

Summar og ferðan

Nú summarið er komið í hæddina hefur veðrið lagað seg betri, lýðkan, sum sýndist at vera so ódrúgv, er nú reiðiliga komin í luftina og hetta hefur eisini gjørt tað, at fólk yvirhøvar hefur fingið meira hug til at notið summarið.

Ferðaskipini hava verið full av fólki, bæði úr útlandum og úr Føroyum til útlandini hefur ferðslan verið stór, tað sær út, sum fólkuttanifrá meir og meir koma hesar vegir at vitja okkara oyggjar, men bert er tað spell, at líkindini ikki eru betri at ferðast hjá okkum, og eisini eru gistingarviðurskiftini ikki góð, men tað mesta fólkið, ið kemur henda vegin, man vera slíkt, ið leitar eftir friði og hvíld í náttúruni, og tað man vera at finna, hvat annað ikki er.

Feløg hava havt útfærðir ymsar staðir í landinum, men tað hefur verið heldur sjáldsamt, at tað heilt góða veðrið hefur verið. Ítróttarfólkið hefur sum vant ferðast nógv og í flestu forom hefur eydnast væl at fáa hampa veður til dystirnar, men bert er tað spell, at so djúrt er at ferðast, tí tungt er hjá teim smáa felegunum at bera ferðatúreiðslurnar.

Tað er vanligt at fara uppá Skæling um longsta dag, men tað hefur verið ólagligt í ár, men tó hava fleiri gjørt royndir, hóast tær í allra flestu forom hava miseydnast, tí tjúkt hefur verið.

Eina sjáldsama heppna útfærð gjørdi Kvinnufelagið í Havn til Gøtu. Aftrat tí góða veðrinum, tær fingur, vóru tær so heppnar at koma í grindadráp, so har mundi verða væl dripið.

ÚTVARP-SPEAKARIN og TVØROYRAMENN

Vit á Tvøroyri vóru stoltir av okkara monnum á Suðuroyinginum.

Teir hava vænt hvørt kvøld til tess at gerast kappingarbúgvnir.

Teir vunnu á Tvøroyri og teir vunnu eisini í Miðvági.

Eitt var, at »speakerin« spardi uppá »røsið« til teirra; men hitt, at hann legði so dýran við, at tað ikki vóru menninir, men bátssniðið, ið vann, og at hann harafturat loyvi sær illisintur at skelda 10-mannaforini út var so stívt og ónærsligt, at eg noyðist at átala tað.

Tit, ið seta »speakerar« fara at ansa eftir, at tit ikki nýta mann, ið ikki er lutleysur, »objektivur«, men er áfallin á summar bygdir og menn.

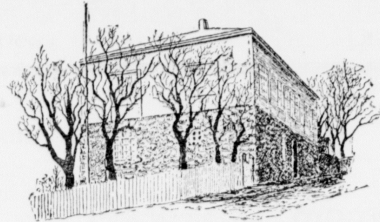
Útvarpið eiga vit allir, og tað skal ikki verða nýtt »partlskt«, fyri nøkrum og móti øðrum.

Tvøroyramaður.

B. Husted-Andersen Landsretssagfører

Kontor:
«Richshuset», Raadhuspladsen, 16 II
København V.
Tlgr.-adr.: Austroko Tlf. Mi 788 & 3770.

FØROYA BANKI

ADALSTOVAN Í TÓRSHAVN
TELEFON 1350

ÚTBANKARNIR taka ímóti peningi við somu treytum:
Í NORDROYUM: Klakksvík, telefon 274.
Í SUDROY: Tvøroyri, telefon 32.

Setið avlopspeningin í BANKAN

HAR STENDUR HANN TRYGGAST
OG HAR GEVUR HANN RENTU:

Á innlánskonto 4 ½ % pro anno
við 3 mánaða uppsøgn
Á bankabók 3 ½ % pro anno
Á chekk-konto 2 ½ % pro anno

Í EYSTUROY: Runavík telefon 24.
Í VÁGOY: Miðvágur, telefon 7.

Stevnur og politikkur SIGURD JOENSEN, lógfrøðingur — villur í stevnutalu síni

Gjordi hann tað av fávitsku ella av . . . ?

Lógfrøðingurin Sigurd Joensen legði á heimastýrslógina í loysingartalu síni á ítróttarstevnuni í Miðvági, og helt hann miðum annað fyrri, at heimastýrslógin gav donum alt lóggávuvaldið í Føroyum.

Ein undrast stórliga yvir at hoyra ein lógfrøðing standa og villa fólkið við ósannindum. Tí tað er ósannind, at danir hava alt lóggávuvaldið í Føroyum.

Tað var júst tað, tann stóra broyting í heimastýrslógini bar við sær, at vit við henni fingur óskert lóggávuveldi í øllum A-málum, ið vit yvirtóku.

Og A-málini eru tey allra flestu

málini, og vit hava rætt til at yvirtaka tey við bara at siga frá, at vit vilja gera tað.

Tey flestu A-málini eru yvirtikin, og hava vit óskert lóggávuveldi í flestu økjum í Føroyum.

Undan heimastýrslógini kundi Føroya lógtungu ónga lóg smíða, uttan at hon mátti samtykkjast á danatingi við.

Og kortini sigur Sigurd Joensen, at heimastýrslógin er eitt afsturtig í mun til tað, ið var undan henni.

Í slíkum er lítill sjálvstýrislógurur ella tað, sum verri er: lítill sannleikshugur.

Skulu politiskar »brandtalur« sleppa at drepa ítróttarstevnurnar?

Tjóðveldismaðurin Erlendur Paturssonur helt eina ráma loysingartalu á stevnufundinum á jóansoku. Á stevnufundinum í Miðvági gav Sigurd Joensen honum einki eftir sum loysingarroðari.

Allir vita, at E.P. er loysingarmaður. Tað er tí rimiligt, at hann hefur hug at tala um loysing, tá ið hann sleppur framat.

Menn hava víst eisini havt varhugan av, at Sigurd Joensen eisini er loysingarmaður, og sum slíkur hefur hann sjálvandi við hug at nýta høvi at tala um loysing.

Men er tað nú rætt at nýta stevnur, ið allir flokkar eru um, at leggja á við »brandpolitiskum« talum, uttan at umboðsmenn fyrri allar politiskar hugsjónir eisini sleppa framat?

Vit halda ikki!

Skal tað vera reglan, at ítróttarstevnurnar skulu verða nýttar til agitastjón fyrri politiskar hugsjónir, verður ósemja burturúr. Hinir flokkarnir vilja annaðhvørt halda seg frá hesum stevnum ella sjálvir boða til fundar á teimum.

Í báðum verður stevnur spilt.

Tað er so sanniliga so nógv at tala um — mentunarlígt, vinnulígt og tjóðskaparlígt — at ein kann halda eina góða, vekjandi og upplýsandi røðu uttan at kynda politiskar brandar til dráps fyrri ítróttarstevnurnar.

Vit fara tí at ráða teimum, ið skipa fyrri stevnunum, at ansa eftir, at politiskt klandur ikki sleppur at drepa stevnurnar, ið hava møguleika at bera hitt besta við sær.

Teir stríðast

Tað er ikki longur nakað sjáldsamt at frætta nýtt úr úrheiminum, næstan í somu lotu hendingarnar fara fram, hvørt tað so er av stórri ella minni týðningi fyrri okkum. Útvarpin í teim ymsu londunum kappast um at vera fyrst, og nógv verður gjørt fyrri at fáa nýtt at vita, og helst skal tað vera nakað »sensasjonelt«.

Men tað er tó heldur sjáldsamt, at ein frættir nakað, sum veruliga er gott nýtt; tað mesta er frá óflyggjaskapi manna millum, hvørt tað so er eystanfrá ella vestanfrá, menn kappast um at gera tey sterkastu vápnini, og so hvørt eitt nýtt verður framleitt, ja, so er hjá mótpartinum at dýkja á at fáa okkurt, sum er enn betri — ein hevur ofta varhugan av, at helst tey stóru londini royna at dubba seg meira hermálsliga, enn at hugsa um at skapa frið — tann frið, sum altíð verður tosað um, og tíverri ikki nógv sæst til.

Neyvan man tað mannsbarn vera, sum ikki fylgdi við í frælsisbardaga ungverja, hvussu hetta fólk varð avbart og pint, jú, tað var ræðulígt at hoyra, og tann nevnd, ið sett var til at kanna málið er vís í, at framferð russa var ikki nøkur, sum kundi geva fólki betri vónir um vilja teirra til at skapa frið — eitt vónbrot er.

Men, sjálvandi, tað er tó ikki beint bert at herja á eystarmenn. Vit, sum leggja vestanmegin, vit megu eisini, viðhvørt, ið hvussu er, vita, hvussu standurin er í londunum, sum vestarmenn ráða í, og tað fellur tí sjálvandi fyrst fyrri at hugsa um Frakland, ið nú í mong ár hevur stríðast av øllum alvi fyrri at halda frið í norðara parti av Afriku, tí fólkið har hevur viljað verið seg sjálvt, og ikki hevur viljað verið heft av Fraklandi, ið hvussu so er, ikki so nógv sum fyrr.

Ein blaðmaður úr Chicago hevur í 8 mánaðar verið í Algier og búð millum teir sonevndu uppreisnarmennin. Hann hevur í hesi tíð lært hesar menn at kenna og er vorðin væl lýddur av teim. Hann heldur fyrri, at fransmenn eru heldur ráir og fara harðliga fram, og framferð uppreisnarmanna er vorðin, sum hon er, orsakað av hesum. Blaðmaðurin heldur fyrri, at teir algiersku tjóðveldismenninir vilja hava statsfelagsskap við Frakland, eins og við Marokko og Tunis; men aðalkjarnan er, at teir vilja vera ein sjálvstøðug tjóð.

»Terrorin«, sum nógv verður talað um, heldur hann fransmenn sjálvir vera skyld í, og av fronskum

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT